

Ünlü Alman Şairi Goethe Müslüman idi GOETHE'DE İSLAM VE KUR'ÂN SEVGİSİ

Doğu ve Batı birliği

Wer sich selbst und andere kennt,

Wird auch hier erkennen:

Orient und Okzident

Sind nicht mehr zu trennen.“

Eğer insan kendini ve başkasını tanırsa

O zaman anlar ki

Doğu ve Batı birbirinden ayrılamaz.

Onun “Doğu Batı” adlı Divanındaki şiirsel “Ben” Müslüman bir benlik taşımaktadır. Meselâ diyor ki:

Özetle İslâm, barış ve Allah'a teslimiyet dinidir. Alman şairi Goethe bunu çok güzel ifade eder:

"Wenn Islam Gott ergeben heisst

Im İslam leben und sterben wir alle."

"Eğer İslâm, teslim olmak anlamına geliyorsa Allah'a

Hepimiz yaşıyıp ölmekteyiz İslâm'da."

(Haarman, Maria (Hrsg): Der Islam (Ein Lesebuch). München: Beck, 1992, s. 36)

Ve diyor ki:

“Jesus fühlte rein und dachte

Nur den Einen Gott im Stillen;

Wer ihn selbst zum Gotte machte

kränkte seinen heiligen Willen.

Und so muß das Rechte scheinen

Was auch Mahomet gelungen;

Nur durch den Begriff des Einen

Hat er alle Welt bezwungen.”

(WA I, 6, 288 ff)

Çok saf ve temiz hisseden ve düşünen İsa, tenhada sadece bir tek Tanrı'yı andı.

Kim onu tanrılaştırdı ise onun kutsal iradesini incitmiştir.

Hız. İsa'nın anlatmak istediğı hakikatin ortaya çıkması gerekirdi.
İşte Hız. Muhammed de bu gerçeğı ortaya çıkardı.

(Hız İsa'nın misyonunu sürdüren) Hız. Muhammed, tek Tanrı kavramıyla bütün dünyayı fethetti.

Divanının bazı yerlerinde Kur'ân'ın İlâhî kaynağı dayandığını söyleyen Goethe, arkadaşı Blumenthall'e yazdığı 28. Mayıs 1819 tarihli mektupta bu görüşünü belirterek diyor ki: “denn es ist wahr, was Gott im Koran sagt: Wir haben keinem Volk einen Propheten geschickt, als in seiner Sprache!”
(WA IV, 31, 160)

“Allah'ın, Kur'ân'da söylediğı: ‘Biz her elçiyi kendi kavminin diliyle gönderdik ki onlara gerçeğı açıklasın.’” sözü hakikatin ta kendisidir. (İbrahim: 4)

Kur'ân'a hayranlığından ötürü Goethe, Kur'ân-ı Kerim'in indiğı Kadir gecesini kutlamak istiyordu.

Goethe'nin düşüncesi Hafız'ın düşüncesine çok benzer. Hafız formel İslâm'ı eleştirirken tasavvufi – ruhi İslâm'ı övmüştür. Goethe de aynen onun gibi tasavvufi-ruhi İslâm'a ağırlık vermiştir. Meselâ der ki:

Ob der Koran von Ewigkeit sei?

Danach frag 'ich nicht! ...

Daß er das Buch der Bücher sei

Glaub' ich aus Mosleminen-Pflicht. (WA I, 6, 203)

Kur'ân-ı Kerim'in yaratılıp yaratılmadığını sorgulamam (Buna gerek görmem).

Ama Kur'ân'ın, Kitaplar Kitabı olduğuna, İslâm'ın bir gereği olarak inanırım.”

diyen Goethe, İlahi aşkı temsil eden mecazi şarabı övmekte ve onun (yani aşkın) meleklerden de önce yaratıldığını söylemektedir.

Yine şair, 24 Şubat 1816 tarihinde yazdığı notunda kendisinin Müslüman olduğunu reddetmemektedir :

“Der Dichter ... lehnt den Verdacht nicht ab, daß er selbst ein Muselmann sei.” (WA I, 41, 86)

: “Şair kendisinin Müslüman olduğu iddiasını reddetmez”

demektedir.

20 Eylül 1820'de Zelter'e yazdığı mektupta da şöyle diyor:

“Weiter kann ich nichts sagen, als daß ich hier mich im Islam zu halten suche.”(WA IV, 33, 123)

:“Ayrıca ben, İslâm'a tutunduğumu belirtmekten başka bir şey söylemeğe gerek görmüyorum.”

Goethe ve İslâm konusunda ayrıntı isteyen, Katharina Mommsen'in, “**Goethe und der Islam. Insel-Taschenbuch**” kitabına başvurabilir.

Hikmetli söz

"Tanrı, iradesini hâkim kılmak için yeryüzündeki iyi insanları kullanır.Yeryüzündeki kötü insanlar ise, kendi iradelerini hakim kılmak için Allah'ı kullanırlar." Giordano Bruno (İtalyan filozofu 1548-1600)